

ພຣະທຳດານເຢຣົມ - ເລກທີໜຶ່ງສິບສາມ

ການເປີດເຜີຍຕຣິພາກຄຳພະຍາກອນຂອງໂຣມ:

ຈາກລັດທິນອກສາສະໜາໃນສະໄໝບູຮານສູ່ການຫຼອກລວງໃນຍຸກສະໄໝໃໝ່

Jeff Pippenger

2024-02-26

ພຣະທຳດານເຢຣົມລະບຸຢ່າງຊັດເຈນວ່າ ຈັກກະພັດໂຣມແມ່ນຜູ້ສ້າງໃຫ້ມີມິດນັ້ນຕັ້ງຂຶ້ນ, ແລະຄວາມເຂົ້າໃຈນັ້ນໄດ້ຖືກພວກໂບຣເທສແຕນໃນປະຫວັດສາດຂອງຂະບວນການມົນເລໂຣຕັດຄ້ານ ເມື່ອ William Miller ໄດ້ຊື້ບອກຂໍ້ທັດຈິງນີ້. ໃນວັນສຸດທ້າຍ ກໍຍັງເປັນໂຣມຢູ່ຊັ້ນເດີມທີ່ເຮັດໃຫ້ມີມິດນັ້ນຕັ້ງຂຶ້ນ, ແລະໃນປັດຈຸບັນ ແອດເວັນຕິສົມແຫ່ງລາໂອດໂຊຍກຍິດຖືທັດສະນະຂອງໂບຣເທສແຕນທີ່ຕົກຕ້າແລ້ວ ວ່າ "ພວກໂຈນແຫ່ງຊົນຊາດຂອງເຈົ້າ" ແມ່ນ Antiochus Epiphanes. ຊົນຊາດແຫ່ງພັນທະສັນຍາທີ່ຖືກຂ້າມຜ່ານໄປໃນປະຫວັດສາດມົນເລໂຣຕັດໄດ້ຕໍ່ຕ້ານຄວາມຈິງດຽວກັນນັ້ນ ຊຶ່ງບັດນີ້ກໍກຳລັງຖືກຕໍ່ຕ້ານໂດຍຊົນຊາດແຫ່ງພັນທະສັນຍາໃນວັນສຸດທ້າຍ ຜູ້ຊົງບັດນີ້ກໍກຳລັງຖືກຂ້າມຜ່ານໄປ. ໃຊ້ໄລໄມນໄດ້ກ່າວໄວ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງດີວ່າ:

ສິ່ງທີ່ເຄີຍເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ກໍຈະເປັນສິ່ງນັ້ນທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນອີກ; ແລະສິ່ງທີ່ໄດ້ຖືກກະທຳແລ້ວ ກໍແມ່ນສິ່ງນັ້ນທີ່ຈະຖືກກະທຳອີກ; ແລະບໍ່ມີສິ່ງໃໝ່ໃດເລີຍພາຍໃຕ້ຕ້ອງອາທິດ. ມີສິ່ງໃດບໍ່ທົດຈະກ່າວໄດ້ວ່າ, ຈົ່ງເບີ້, ສິ່ງນີ້ເປັນຂອງໃໝ່? ມັນມີນາແຕ່ຄາວເກົ່າກ່ອນແລ້ວ, ຊຶ່ງມີຢູ່ກ່ອນພວກເຮົາ. ບັນຍາຈານ 1:9, 10.

ໃນທາງຄຳພະຍາກອນ ມີການປາກົດຂຶ້ນສາມປະການຂອງໂຣມ, ແລະການປາກົດຂຶ້ນສອງປະການທຳອິດໄດ້ບັງຊີຄຸນລັກສະນະຂອງປະການທີສາມ, ເພາະວ່າຄວາມຈິງຖືກສະຖາປະນາໄວ້ທັງຄຳພະຍາກອນຂອງສອງຄົນ.

ແຕ່ຖ້າລາວບໍ່ຍອມຟັງທ່ານ ຈົ່ງພາຄົນອື່ນໄປນຳອີກຜູ້ໜຶ່ງຫຼືສອງຜູ້ ເພື່ອວ່າໃນບາກຂອງພະຍານສອງຫຼັກສາມຄົນ ທຸກຖ້ອຍຄຳຈະໄດ້ຖືກສະຖາປະນາ. ມັດທາຍ 18:16.

ສາສະໜາຂອງໂຣມັນນອກສາສະໜາໃນນະຄອນໂຣມ ແມ່ນຄວາມເປັນນອກສາສະໜາ, ແລະຄວາມເປັນນອກສາສະໜານັ້ນເປັນຂອງປອມຂອງສາສະໜາທີ່ແທ້ຈິງ. ມັນບໍ່ໄດ້ເປັນຂອງປອມຫຼາຍນັກໃນຄວາມໝາຍດຽວກັນກັບທີ່ເຂົ້າໃຈກັນເກືອບເລື້ອງເງິນປອມ, ເພາະວ່າຄວາມເປັນນອກສາສະໜາແທ້ຈິງແລ້ວບໍ່ໄດ້ມີຮູບລັກຄ້າຍຄືກັບສາສະໜາທີ່ແທ້ຈິງເລີຍ. ແຕ່ໃນແງ່ຄຳພະຍາກອນ ມັນມີລັກສະນະແຫ່ງຂອງປອມ. ນະຄອນໂຣມເປັນຂອງປອມຂອງເຢຣູຊາເລັມ, ແລະມັນມີວິຫານໜຶ່ງ (the Pantheon) ທີ່ເປັນຂອງປອມຂອງພຣະວິຫານໃນເຢຣູຊາເລັມ. ພິທີປະຕິບັດທາງສາສະໜາຂອງຄວາມເປັນນອກສາສະໜາເປັນສິ່ງທີ່ບໍ່ລົ້ນລຸດແລະເປັນຂອງມານຮ້າຍ, ແຕ່ມັນເປັນຕົວແທນຂອງພິທີປະຕິບັດທາງສາສະໜາປອມຂອງຊາຕານ. ຫົວໜ້າແຫ່ງສາສະໜາຂອງໂຣມັນນອກສາສະໜາມີຄຳຕຳແໜ່ງວ່າ Pontifex Maximus. "Pontifex Maximus" ໃນເບື້ອງຕົ້ນໝາຍເຖິງປະໂລຫິດສູງສຸດຂອງສາສະໜາແຫ່ງລັດໂຣມັນໃນໂຣມໂບຮານ, ໂດຍມີຕົ້ນກຳເນີດຍ້ອນກັບໄປເຖິງສະໄໝຕົ້ນຂອງສາທາລະນະລັດໂຣມັນ. ຕໍ່ມາຕາມການເວລາ ຄຳນີ້ໄດ້ຖືກເອົາມາໃຊ້ກັບອຳນາດທາງການເມືອງແລະທາງສາສະໜາ, ແລະໃນທີ່ສຸດໄດ້ພັດທະນາກາຍເປັນຄຳຕຳແໜ່ງທີ່ Pope ໃຊ້ໃນ Roman Catholic Church ໃນປັດຈຸບັນ.

ຕຳແໜ່ງຂອງມະຫາປະໂຣຫິດແຫ່ງໂຣມນອກຮິດແມ່ນ Pontifex Maximus, ແລະນີ້ກໍເປັນຕຳແໜ່ງຂອງມະຫາປະໂຣຫິດແຫ່ງໂຣມຂອງສັນຕະປາບາອີກດ້ວຍ;

ມັນເປັນຄຳລາຕິນທຶນມາຍເຖິງ “ປະມຸກສູງສຸດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ.”

ລາວເປັນມະຫາປະໂຫຍດຂອງສາສະໜາປະຈຳລັດໂຣມ, ໂດຍສະເພາະລັດທຶນະມັດສະການຂອງເທບພະເຈົ້າ Jupiter. Pontifex Maximus ມີອຳນາດທາງສາສະໜາ ແລະໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບອັນສຳຄັນຢ່າງຍິ່ງ, ຮວມທັງການກຳກັບພິທີກຳທາງສາສະໜາຫຼາຍປະການ ແລະການຮັບປະກັນໃຫ້ປະຕິທິນທາງສາສະໜາຂອງໂຣມດຳເນີນໄປຢ່າງຖືກຕ້ອງ. Pontifex Maximus ເປັນຫົວໜ້າຂອງຄະນະບອນຕິຟ (Collegium Pontificum), ຊຶ່ງເປັນກຸ່ມປະໂຫຍດທີ່ຮັບຜິດຊອບໃນການຕື່ຄວາມ ແລະຮັກສາພິທີກຳຕ່າງໆ ຂອງສາສະໜາໂຣມ.

ປະໂຫຍດໃຫຍ່ຂອງໂຣມັນທັງທີ່ເປັນຄົນນອກສາສະໜາ ແລະທີ່ເປັນສັນຕະບາບາ ຄື Pontifex Maximus; ດັ່ງນັ້ນ ຕຳແໜ່ງຂອງຜູ້ນຳແຫ່ງໂຣມັນສະໄໝໃໝ່ກໍຈະເປັນ Pontifex Maximus ເຊັ່ນກັນໂດຍທຳມະຊາດ. ສາສະໜາຂອງໂຣມັນທີ່ເປັນຄົນນອກສາສະໜາແມ່ນຄວາມເຊື່ອແບບນອກສາສະໜາ, ແລະສາສະໜາຂອງໂຣມັນສັນຕະບາບາແມ່ນ—ແລະຍັງເປັນຢູ່—ຄວາມເຊື່ອແບບນອກສາສະໜາ, ແຕ່ຖືກປົກຄຸມໄວ້ດ້ວຍການປະກາດຕົນວ່າເປັນຄຣິສຕຽນ, ແລະສາສະໜາຂອງໂຣມັນສະໄໝໃໝ່ໃນວັນສຸດທ້າຍກໍຈະເປັນຄວາມເຊື່ອແບບນອກສາສະໜາ ທີ່ຖືກປົກຄຸມໄວ້ດ້ວຍການປະກາດຕົນວ່າເປັນຄຣິສຕຽນ.

ທັງໂຣມນອກສາສະໜາ ແລະ ໂຣມສັນຕະບາບາ ຕ່າງກໍມີຊື່ວ່າເວລາກຳນົດແນ່ນອນທີ່ພວກເຂົາຈະປົກຄອງຢ່າງສູງສຸດ. ໂຣມນອກສາສະໜາຈະປົກຄອງຢ່າງສູງສຸດເປັນເວລາສາມຮ້ອຍຫົກສິບປີ ເພື່ອໃຫ້ຄຳພະຍາກອນເລື່ອງເວລາໃນພຣະທັມດານເືອນ ບົດທີ 11 ຂໍ້ 24 ສຳເລັດຄົບຖ້ວນ.

ເຂົາຈະເຂົ້າໄປຢ່າງສະຫງົບ ແມ່ນແຕ່ໃນບ່ອນອຸດົມສົມບູນທີ່ສຸດຂອງແຂວງ; ແລະເຂົາຈະກະທຳສິ່ງທີ່ບັນພະບູລຸດຂອງເຂົາບໍ່ເຄີຍກະທຳ, ຫຼືບັນພະບູລຸດຮຸ່ນກ່ອນໜ້າຂອງເຂົາກໍບໍ່ເຄີຍກະທຳ; ເຂົາຈະແບ່ງສັນບັນສ່ວນຂອງທິວິດໄດ້, ແລະຂອງທິບຸນໄດ້, ແລະຄວາມຮັ່ງມີໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ: ແມ່ນແທ້, ເຂົາຈະວາງແຜນກົນອຸບາຍຂອງເຂົາຕໍ່ບັນດາບ້ອມປາການທີ່ແຂງແຮງ, ແມ່ນແຕ່ຊົ່ວຄາວໜຶ່ງ. ດານເືອນ 11:24.

ຫົວຂໍ້ຂອງຂໍ້ທີ່ຊົງວິໄນແມ່ນໂຣມນອກຮິດ, ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ກ້າຍເປັນຫົວຂໍ້ຕັ້ງແຕ່ທີ່ສືບທັກ, ແລະຍັງຄົງເປັນຫົວຂໍ້ຕໍ່ໄປຈົນເຖິງຂໍ້ທີ່ສາມສິບເອັດ. ພວກເຮົາຈະກ່າວເຖິງຂໍ້ເຫຼົ່ານີ້ໂດຍສະເພາະໃນບົດຄວາມຕ່າງໄປ, ແຕ່ໃນທຶນພວກເຮົາພຽງແຕ່ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ຄຳພະຍາກອນໄດ້ລະບຸວ່າໂຣມນອກຮິດຈະປົກຄອງຢ່າງສູງສຸດເປັນເວລາສາມຮ້ອຍຫົກສິບປີ, ດັ່ງທີ່ຖືກແທນໄວ້ໂດຍໂຣມ “ວາງແຜນ” “ກົນອຸບາຍຂອງພວກເຂົາຕໍ່ບັນດາບ້ອມປາການອັນເຂັ້ມແຂງ, ແມ່ນແຕ່ຊົ່ວເວລາໜຶ່ງ.” ຄຳທີ່ເປັນວ່າ “ຕ” ແທ້ຈິງແລ້ວໝາຍເຖິງ “ຈາກ,” ແລະຂໍ້ນີ້ກຳລັງກ່າວວ່າ ໂຣມຈະຊີ້ນຳໂລກ “ຈາກ” “ບັນດາບ້ອມປາການອັນເຂັ້ມແຂງ,” ຊຶ່ງກໍຄືນະຄອນໂຣມ, ແລະມັນຈະກະທຳເຊັ່ນນັ້ນເປັນ “ຊົ່ວເວລາໜຶ່ງ”, ຊຶ່ງກໍຄືສາມຮ້ອຍຫົກສິບປີ.

ໂຣມນອກສາສະໜາເລີ່ມປົກຄອງຢ່າງສູງສຸດໃນຍຸດທະການທີ່ Actium ໃນປີ 31 ກ່ອນ ຄ.ສ., ແລະຍັງຄົງປົກຄອງຢ່າງສູງສຸດຕໍ່ໄປຈົນເຖິງປີ ຄ.ສ. 330, ເມື່ອ Constantine ໄດ້ຍ້າຍນະຄອນຫຼວງຂອງຈັກກະພັດຈາກບ້ອມປາການອັນໝັ້ນຄົງແຫ່ງນະຄອນ Rome ໄປຍັງນະຄອນ Constantinople. ແລ້ວຈັກກະພັດນັ້ນກໍເລີ່ມຕົ້ນການເສື່ອມຖອຍອັນເປັນທີ່ອີບອາຍຂອງຕົນ. ນະຄອນ Rome ເປັນ “ບ້ອມປາການອັນໝັ້ນຄົງ” ຕາມຄຳພະຍາກອນສຳລັບໂຣມນອກສາສະໜາ, ແລະເມື່ອມັນປົກຄອງຈາກນະຄອນນັ້ນ ມັນກໍບໍ່ອາດຖືກເອົາຊະນະໄດ້. ໃນສົງຄາມທີ່ຕິດຕາມຫຼັງການໂອນອຳນາດຂອງ Constantine ນັ້ນ, ນະຄອນ Rome

ໄດ້ກາຍເປັນເປົ້າໝາຍແຫ່ງການໂຈມຕີສຳລັບ Genseric ແລະບັນດາເຜົ່າບາບາຣຽນຜູ້ບຸກຮຸກ, ຜູ້ຊົງຖືກນຳສະແດງໂດຍແກທັງສອນທຳອິດໃນພຣະນິມິດ ບົດທີ 8.

ດ້ວຍເຫດນີ້ໃນພຣະທຳດານເອໂນນ ບົດທີ 11 ຂໍ້ທີ 31, “ແຂນ” (ໂຣມນອກຮົດ) ທີ່ລຸກຂຶ້ນສະໜັບສະໜູນສັນຕະປາບາ, ໄດ້ທຳໃຫ້ “ສະຖານບໍລິສຸດແຫ່ງກຳລັງ” ເປັນເປົ້າໝາຍກ່ອນ. ນະຄອນໂຣມແມ່ນ “ສະຖານບໍລິສຸດແຫ່ງກຳລັງ” ໃນຄຳພະຍາກອນສຳລັບທັງໂຣມນອກຮົດແລະໂຣມສັນຕະປາບາ, ເພາະວ່າໃນປີ 330, ເມືອອຳນາດຂອງໂຣມນອກຮົດຖືກຍ້າຍໄປຍັງຄອນສະຕັນຕິໂນເປນ, ນະຄອນໂຣມຈຶ່ງຖືກປະໄວໃຫ້ແກ່ໂຣມສັນຕະປາບາທີ່ກຳລັງຜິງຂຶ້ນ. ດ້ວຍເຫດນີ້, ພຣະທຳພຣະນິມິດ ບົດທີ 13 ຂໍ້ທີ 2 ຈຶ່ງກ່າວວ່າ ພະຍານາກ (ໂຣມນອກຮົດ) ໄດ້ມອບ “ບັນລັງ” ຂອງຕົນໃຫ້ແກ່ໂຣມສັນຕະປາບາ. “ບັນລັງ” ແມ່ນສະຖານທີ່ທີ່ອຳນາດໜຶ່ງໃຊ້ປົກຄອງ, ແລະນັບແຕ່ປີ 538 ຈົນເຖິງ 1798, ໂຣມສັນຕະປາບາໄດ້ປົກຄອງຢ່າງສູງສຸດ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບທີ່ໂຣມນອກຮົດເຄີຍປົກຄອງຢ່າງສູງສຸດເປັນ “ຊ່ວງເວລາ” ໜຶ່ງ.

ຄຳພະຍາກອນໄດ້ຊີ້ບອກໄລຍະເວລາອັນຈຳເພາະໜຶ່ງ ເມື່ອທັງໂຣມນອກຮົດແລະໂຣມສັນຕະປາບາຈະປົກຄອງຢ່າງສູງສຸດ, ແລະເມື່ອພວກເຂົາກະທຳເຊັ່ນນັ້ນ ການປົກຄອງນັ້ນຈະອອກມາຈາກທີ່ນັ້ງແຫ່ງອຳນາດຂອງພວກເຂົາ ຊຶ່ງກໍຄືນະຄອນໂຣມ. ຄວາມບໍ່ອາດຖືກເອົາຊະນະໄດ້ຂອງໂຣມນອກຮົດໄດ້ສົນສຸດລົງເມື່ອພວກເຂົາອອກຈາກນະຄອນໂຣມ, ອັນເປັນເຄື່ອງໝາຍເຖິງຈຸດຈົບຂອງສາມຮ້ອຍຫົກສິບປີທີ່ຖືກແທນໄວ້ດ້ວຍ “ເວລາ” ໃນຂໍ້ທີ 13 ວສີ; ແລະເມື່ອໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບປີແຫ່ງການປົກຄອງຂອງພະສັນຕະປາບາໄດ້ສົນສຸດລົງໃນປີ 1798, ນາໂບເລອອນໄດ້ໃຫ້ນຳພະສັນຕະປາບາອອກຈາກນະຄອນໂຣມ ແລະພະອົງໄດ້ສົນພະຊົນໃນການຖືກເປນລະເທດ.

ໂຣມນອກສາສະໜາ ແລະ ໂຣມສັນຕະປາບາ ຍືນຍັນວ່າ ໂຣມໃນຍຸກສະໄໝໃໝ່ຈະປົກຄອງຢ່າງສູງສຸດໃນຊ່ວງເວລາພະຍາກອນທີ່ກຳນົດໄວ້ເປັນພິເສດໃນຍຸກສຸດທ້າຍ. “ເວລາບໍ່ມີອີກຕຳໄປ,”

ແຕ່ຊ່ວງເວລາແຫ່ງການຂົ່ມເຫັງໂດຍສັນຕະປາບາໃນຍຸກສຸດທ້າຍນັ້ນເປັນຊ່ວງເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້ຢ່າງຈຳເພາະ ຊຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນຈາກກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໄວງນີ້ໃນສະຫະລັດອາເມຣິກາ ແລະ ດຳເນີນຕໍ່ໄປຈົນກວ່າໂອກາດແຫ່ງການທົດລອງຂອງມະນຸດຈະສົນສຸດລົງ ເມື່ອ Michael ລຸກຂຶ້ນ ແລະ ປະກາດວ່າ, “ຜູ້ໃດທີ່ອະທິບາຍ ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນອະທິບາຍຕໍ່ໄປ; ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ໂສໂຄກ ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນໂສໂຄກຕໍ່ໄປ; ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ຊອບທຳ ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຊອບທຳຕໍ່ໄປ; ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ບໍລິສຸດ ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນບໍລິສຸດຕໍ່ໄປ.”

ໂຣມນອກສາສະໜາໄດ້ຂົ່ມເຫັງຄຣິດສະຕຽນໃນໂຄໂລຊຽມ ໃນນະຄອນໂຣມ ຕະຫຼອດປະຫວັດສາດອັນນອງເລືອດຂອງຕົນ, ແລະນັກປະຫວັດສາດຄຣິດສະຕຽນໄດ້ປະເມີນວ່າ ໃນຍຸກມັດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງສັນຕະປາບາ ມີຜູ້ເປັນພະຍານຈົນເຖິງຄວາມຕາຍຈຳນວນໜຶ່ງຮ້ອຍລ້ານຄົນຖືກສັງຫານໂດຍຜ່າຍສັນຕະປາບາ, ແຕ່ຜ່າຍສັນຕະປາບາປະຕິເສດຄຳອ້າງນັ້ນ ແລະກຳນົດການປະເມີນໄວ້ທີ່ປະມານຫ້າສິບລ້ານຄົນ. ທັງໂຣມນອກສາສະໜາ ແລະໂຣມພາຍໃຕ້ສັນຕະປາບາ ຕ່າງກໍໄດ້ຂົ່ມເຫັງຜູ້ສັດຊື່ຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະໂຣມໃນຍຸກສະໄໝໃໝ່ກໍຈະຂົ່ມເຫັງປະຊາຊົນຜູ້ສັດຊື່ຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍ ໃນວັນສຸດທ້າຍ.

“ຫຼາຍຄົນຈະຖືກຈຳຄຸກ, ຫຼາຍຄົນຈະຫລົບໜີເພື່ອຮັກສາຊີວິດຈາກເມືອງແລະຈາກບ້ານຕ່າງໆ, ແລະຫຼາຍຄົນຈະກາຍເປັນມໍລະນະສັກຂີ້ເພາະເຫດແຫ່ງພຣະຄຣິດ ໃນການຍືນຍັນປົກປ້ອງຄວາມຈິງ.”
Selected Messages, ແຫຼ່ງ 3, 397.

ໂຣມນອກຮົດໄດ້ເອົາຊະນະອຸປະສັກທາງພູມສາດສາມປະການ ໃນຂະນະທີ່ມັນເຂົ້າຄອບຄອງໂລກ. ໂຣມສັນຕະປາບາກໍໄດ້ເອົາຊະນະອຸປະສັກທາງພູມສາດສາມປະການ ໃນຂະນະທີ່ມັນເຂົ້າຄອບຄອງໂລກ.

ໂຮມສະໄໝໃໝ່ໄດ້ເອົາຊະນະກະສັດແຫ່ງທິດໃຕ້ (ສະຫະພາບໂຊວຽດທິຖືອະທິພາບບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ) ໃນປີ 1989, ແລະຕໍ່ໄປຈະໄຄ່ນລົ້ມແຜ່ນດິນອັນຮຸ່ງໂລດ (ສະຫະລັດອາເມລິກາ) ໃນກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນໄວງນີ້. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ມັນຈະເອົາຊະນະອີຍິບ (ໂລກທັງໝົດ).

“ສັງຄົມທັງໝົດກຳລັງແບ່ງອອກເປັນສອງຈຳພວກໃຫຍ່ ຄື ພວກທີ່ເຊື່ອຟັງ ແລະ ພວກທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງ. ພວກໃດໃນສອງຈຳພວກນີ້ທີ່ພວກເຮົາຈະຖືກພົບວ່າຢູ່ໃນນັ້ນ?”

“ບັນດາຜູ້ທີ່ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ດຶກລົງຊີວິດບໍ່ແມ່ນດ້ວຍອາຫານເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ດ້ວຍທຸກພຣະວາຈາທີ່ອອກມາຈາກພຣະໂອດຂອງພຣະເຈົ້າ, ປະກອບເປັນຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່, ບັນດາຜູ້ທີ່ໄລ່ອີກຕິດຕາມບໍລະບົກກໍ່ເປັນພົນຂອງຜູ້ຫວັງຈາກຄວາມເຊື່ອອັນຍິ່ງໃຫຍ່. ພວກເຂົາຖືກຈັດແຖວຢູ່ໃຕ້ທັງຂອງຊາຕານ, ພວກເຂົາລະເມີດພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະນຳຄົນອື່ນໃຫ້ລະເມີດດ້ວຍ. ພວກເຂົາພະຍາຍາມວາງກົດໝາຍຂອງບັນດາປະເທດໃຫ້ເປັນໄປໃນລັກສະນະທີ່ມະນຸດຈະສະແດງຄວາມຈິງຮັກພັກດີຕໍ່ລັດຖະບານຜ່ານໂລກ ໂດຍການຢຽບຍຳເທິງກົດບັນຍັດແຫ່ງພຣະຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.”

“ຊາຕານກຳລັງເບື້ອງເບນຈົດໃຈຂອງມະນຸດດ້ວຍຄຳຖາມທີ່ບໍ່ສຳຄັນ ເພື່ອວ່າເຂົາທັງຫຼາຍຈະບໍ່ເຫັນບັນດາເລື່ອງອັນສຳຄັນຍິ່ງໃຫຍ່ດ້ວຍວິໄສທັດທີ່ເຈັ້ງຊັດແລະແນ່ນອນ. ສັດຕູກຳລັງວາງແຜນເພື່ອດັກຈັບໂລກ.”

“ໂລກທີ່ເຮົາເຫັນວ່າຄຣິສຕຽນນັ້ນ ຈະເປັນເວທີແຫ່ງການກະທຳອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແລະຊື່ຂາດ. ບັນດາຜູ້ມີອຳນາດຈະຕັ້ງກົດໝາຍຄວບຄຸມມະນຸດທຳ ຕາມແບບຢ່າງຂອງສັນຕະປາປາ. ບາບໂລນຈະເຮັດໃຫ້ທຸກປະເທດດຶມເຫຼັ້ງແຫ່ງພະພິເລດຂອງການລ່ວງປະເວນຂອງນາງ. ທຸກປະເທດຈະຖືກພົວພັນ.” Manuscript Releases, volume 1, 296.

ເພື່ອປົກປ້ອງຄວາມຈິງທີ່ຈະບຸວ່າ “ແຜ່ນດິນອັນຮຸ່ງໂລດ” ໃນ Daniel 11:41 ເປັນສັນຍາລັກຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ, ພຣະສົງໂຕແຫ່ງເຜົ່າຢູດາໄດ້ເປີດເຜີຍແກ່ນັກສຶກສາຄຳພະຍາກອນໃນຍຸກສຸດທ້າຍ ເຖິງຫຼັກການແຫ່ງການນຳຄຳພະຍາກອນໄປໃຊ້ສາມຊັ້ນ. ແສງສະຫວ່າງຈາກຫົກຂັ້ນສຸດທ້າຍນັ້ນ ໄດ້ຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນໂດຍການນຳປະຫວັດສາດທີ່ “ເຄຣືອງບູຊາປະຈຳວັນ” ໃນພຣະທຳ Daniel ເປັນຕົວແທນ ຕາມທີ່ໄດ້ສະແດງໄວ້ໃນ Daniel 11:31 ມາປະຍຸກຕໍ່ຫົກຂັ້ນສຸດທ້າຍຂອງບົດນັ້ນ. ຄວາມຈິງພົ້ນຖານອັນດຽວກັນນັ້ນ (“ເຄຣືອງບູຊາປະຈຳວັນ”) ຊົງໄດ້ກ້າຍເປັນກະແຈຂອງໂຄງຮ່າງຄຳພະຍາກອນຂອງ Miller, ກໍ່ໄດ້ກ້ອງເກີດໂຄງຮ່າງຄຳພະຍາກອນຂອງຍຸກສຸດທ້າຍເຊັ່ນກັນ. ໂຄງຮ່າງຂອງ Miller ຕັ້ງຢູ່ເທິງອຳນາດສອງປະການທີ່ກິດໃຫ້ເກີດຄວາມຮ້າງເບົ້າ ຄື ລັດທິນອກຮີດແລະລະບົບສັນຕະປາປາ ຊົງໄດ້ຂົ່ມເຫັງປະຊາກອນຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະໂຄງຮ່າງຂອງຍຸກສຸດທ້າຍກໍ່ຕັ້ງຢູ່ເທິງອຳນາດສາມປະການທີ່ກິດໃຫ້ເກີດຄວາມຮ້າງເບົ້າ ຊົງຂົ່ມເຫັງປະຊາກອນຂອງພຣະເຈົ້າໃນຍຸກສຸດທ້າຍ.

ການເພີ່ມພູນແຫ່ງຄວາມຮູ້ທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໄວ້ໃນຫົກຂັ້ນສຸດທ້າຍຂອງ Daniel ບົດ 11, ຊົງເປັນຕົວແທນຂອງການເພີ່ມພູນແຫ່ງຄວາມຮູ້ທີ່ມາເຖິງໃນປີ 1989, ແລະຊົງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍແມ່ນ້ຳ Hiddekel, ໄດ້ຖືກຕັດຕົ້ນໂດຍບັນດາສັດຕູຂອງຄວາມຈິງ. ການຕັດຕົ້ນນັ້ນໄດ້ນຳໄປສູ່ຄວາມເຂົ້າໃຈໃນຫຼັກການແຫ່ງການນຳໃຊ້ຄຳພະຍາກອນແບບສາມຊັ້ນ, ຊົງໃນເບື້ອງຕົ້ນໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ເປັນການນຳໃຊ້ກັບ Rome ແບບສາມຊັ້ນ, ອັນເປັນຫົວຂໍ້ທີ່ສະຖາປະນານິຕິແຫ່ງປະຫວັດສາດຄຳພະຍາກອນ.

ບ່ອນທີ່ບໍ່ມີນິຕິ, ປະຊາຊົນກໍ່ພົ້ນາດ; ແຕ່ຜູ້ທີ່ຮັກສາພຣະບັນຍັດ ຜູ້ນັ້ນກໍ່ເປັນສຸກ. ສຸພາສິດ 29:18.

ການນຳໃຊ້ສາມຊັ້ນຂອງການປະກົດສາມປະການຂອງໂຣມ ຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າ ສາສະໜາຂອງໂຣມນອກສາສະໜາ ແລະ ໂຣມສັນຕະປາປາ ແມ່ນລັດທິນອກສາສະໜາ, ແລະວ່າ ສາສະໜາຂອງເຂົາທັງຫຼາຍຖືກປົກຄອງໂດຍຊາຍຜູ້ໜຶ່ງທີ່ມີຕຳແໜ່ງ Pontifex Maximus. ການປະກົດສອງປະການນັ້ນຂອງໂຣມ ຊື່ປອກວ່າ ອຳນາດທາງພູມສາດສາມປະການຖືກກຳຈັດອອກໄປກ່ອນທີ່ ເຂົາທັງຫຼາຍຈະປົກຄອງຢ່າງສູງສຸດໃນໄລຍະເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້, ແລະວ່າ ເຂົາທັງຫຼາຍຈະປົກຄອງຈາກນະຄອນໂຣມທີ່ຕັ້ງຢູ່ເທິງເຈດີເນນີເຟ, ຊຶ່ງເປັນສະຖານນະມັດສະການແຫ່ງກຳລັງຂອງເຂົາທັງຫຼາຍ. ທັງສອງຍັງເປັນພະຍານຕໍ່ຄວາມຈິງທີ່ວ່າ ເຂົາທັງຫຼາຍໄດ້ຂົ່ມເຫັງປະຊາຊົນຜູ້ສັດຊື່ຂອງພຣະເຈົ້າ. ເພາະສະນັ້ນ ໂດຍອີງໃສ່ພະຍານທັງສອງນີ້ ພວກເຮົາຈຶ່ງຮູ້ວ່າ ສາສະໜາຂອງໂຣມສະໄໝໃໝ່ຈະເປັນລັດທິນອກສາສະໜາ, ແລະວ່າ ນາງຈະຖືກຊື້ນຳໂດຍພະສັນຕະປາປາແຫ່ງໂຣມ ຜູ້ທີ່ມີຕຳແໜ່ງ Pontifex Maximus.

ກ່ອນທີ່ຍິ່ງໃສ່ເພນີໃຫຍ່ຈະເຂົ້າຄວບຄຸມແລະປົກຄອງຢ່າງສູງສຸດ ໂຣມສະໄໝໃໝ່ຈະຕ້ອງເອົາຊະນະອຸປະສັກສາມປະການ ແລະອຸປະສັກປະການທຳອິດນັ້ນໄດ້ຜ່ານພົນໄປແລ້ວໃນປະຫວັດສາດ ຄືການລົ້ມສະລາຍຂອງສະຫະພາບໂຊວຽດໃນປີ 1989 ຊຶ່ງເປັນສັດຕູຜູ້ບໍ່ເຊື່ອພຣະເຈົ້າຂອງໂຣມ ຜູ້ຕໍ່ຕ້ານອຳນາດຂອງໂຣມໃນຍຸໂຣບ. ອຸປະສັກປະການຕໍ່ໄປຈະຖືກໃສ່ລົ້ມລົງໃນກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນໄວງນີ້ໃນສະຫະລັດອາເມລິກາ, ແລ້ວສະຫະປະຊາຊາດຈະມອບອຳນາດຂອງຕົນໃຫ້ແກ່ໂຣມສະໄໝໃໝ່ເປັນໄລຍະສັ້ນໜຶ່ງ. ເມື່ອມັນໄດ້ຮັບການສະຖາປະນາໃຫ້ຄ່ອງບັນລັງຢ່າງສົມບູນແລ້ວ ການຂົ່ມເຫັງໃນວັນສຸດທ້າຍຈະເກີດຂຶ້ນ.

ພຣະທຳດານີອນ ແລະ ໂດຍສະເພາະ ພຣະນິມິດ ບົດທີ໔ເບດ ໄດ້ສະແດງລັກສະນະແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງໂຣມ ຊຶ່ງມີສ່ວນຊ່ວຍໃຫ້ເກີດຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບໂຣມໃນຍຸກສະໄໝໃໝ່. ໜຶ່ງໃນລັກສະນະນັ້ນ ຄື ການແບ່ງອານາຈັກໂຣມນອກເປັນຝ່າຍຕາເວັນອອກ ແລະ ຝ່າຍຕາເວັນຕົກ ດັ່ງທີ່ Constantine ໄດ້ຕຳເນີນໃນປີ 330. ໂຣມນອກຮີດ ແລະ ໂຣມສັນຕະປາປາ ເມື່ອພິຈາລະນາຮ່ວມກັນແລ້ວ ກ່ຳກ່າວເຖິງລັກສະນະສອງປະການຂອງໂຣມເຊັ່ນກັນ. ການແບ່ງຂອງ Constantine ທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດໂຣມຕາເວັນຕົກ ແລະ ໂຣມຕາເວັນອອກ ເປັນພະຍານຂັບສອງແກ່ໂຣມນອກຮີດ ແລະ ໂຣມສັນຕະປາປາ. Constantine ໄດ້ສ້າງຕັ້ງອຳນາດຝ່າຍບ້ານເມືອງໃນຝ່າຍຕາເວັນອອກ ແລະ ປະໄວ້ອຳນາດຝ່າຍສາສນາໃນຝ່າຍຕາເວັນຕົກ. ໂຣມນອກຮີດເປັນຕົວແທນຂອງລັດຖະການ ແລະ ໂຣມສັນຕະປາປາເປັນຕົວແທນຂອງສາສນະການ. ຝ່າຍຕາເວັນອອກແມ່ນລັດຖະການ, ຝ່າຍຕາເວັນຕົກແມ່ນສາສນະການ ດັ່ງທີ່ຖືກແບບຢ່າງໄວ້ໂດຍເຫຼັກ ແລະ ດົນໜຽວ ໃນດານີອນ 2, ຫຼື ເຂົ້າສັດເພດຊາຍ ແລະ ເຂົ້າສັດເພດຍິງ ໃນດານີອນ 8, ຫຼື ສັດຮ້າຍຜູ້ລ່າເຫຍື່ອ ໃນດານີອນ 7, ແລະ ສັດແຫ່ງສະຖານນະມັດສະການ ໃນດານີອນ 8.

ໂຣມສະໄໝໃໝ່ຈະມີລັກສະນະເປັນສອງສ່ວນເຊັ່ນດຽວກັນ ຄືປະກອບດ້ວຍການປະສົມກັນຂອງສາສນາຈັກແລະລັດ, ຂອງເຫຼັກແລະດົນໜຽວ, ແລະຂອງກົນອຸບາຍທາງສາສນາຈັກກັບກົນອຸບາຍທາງລັດ; ແຕ່ໂຣມສະໄໝໃໝ່ຍັງຈະມີລັກສະນະເປັນສາມສ່ວນອີກດ້ວຍ. ໃນພຣະນິມິດບົດທີ 8 ທັງໂຣມຕາເວັນຕົກແລະໂຣມຕາເວັນອອກໄດ້ຖືກແບ່ງອອກເປັນສາມຢ່າງທັງໃນຄວາມໝາຍຕົວອັກສອນແລະໃນຄວາມໝາຍເຊິ່ງສັນຍະລັກ. ຄອນສະແຕນຕິນຜູ້ປົກຄອງຈາກໂຣມຕາເວັນອອກໄດ້ແບ່ງອານາຈັກຂອງຕົນໃຫ້ແກ່ບຸດຊາຍທັງສາມຂອງຕົນຢ່າງແທ້ຈິງ, ແລະໂຣມຕາເວັນຕົກໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໃນເຊິ່ງສັນຍະລັກໂດຍດວງອາທິດ, ດວງຈັນ, ແລະດວງດາວ ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຮູບແບບການປົກຄອງສາມປະການທີ່ອານາຈັກໂຣມໄດ້ນຳໃຊ້. ດັ່ງນັ້ນ ໂຣມສະໄໝໃໝ່ ເຖິງແມ່ນຈະເປັນສອງສ່ວນຄືກົນອຸບາຍທາງສາສນາຈັກແລະກົນອຸບາຍທາງລັດ ກໍຈະເປັນຕົວແທນຂອງສະຫະພາບສາມສ່ວນດ້ວຍ ຊຶ່ງຖືກແທນດ້ວຍມັງກອນ, ສັດຮ້າຍ,

ແລະຜູ້ພະຍາກອນປອມ.

ການປາກົດອອກຂອງໂຣມນອກຮີດ ແລະ ໂຣມພາບາ

ບັງຊີຖືກອົງປະກອບຄຳພະຍາກອນອັນສັບຊ້ອນຂອງໂຣມສະໄໝໃໝ່ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ.

ມັນແມ່ນສະຫະພັນສາມປະການທຶກິດຂຶ້ນໃນເວລາທີ່ກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໄວງນັ້ນຜົນບັງຄັບ

ອັນນຳໂລກໄປສູ່ອາລະມາເກໂດນ. ມັນຄື "ຮູບຂອງສັດຮ້າຍ" ທົ່ວໂລກ

ຊຶ່ງເປັນສັນຍາລັກແຫ່ງການປະສົມປະສານລະຫວ່າງສາສນາຈັກ ແລະ ລັດ. ຫົວໜ້າຂອງມັນແມ່ນ Pontifex Maximus, ຜູ້ປົກຄອງຈາກນະຄອນໂຣມ ຊຶ່ງເປັນບັນລັງແຫ່ງອຳນາດຂອງລາວ.

ອຳນາດຜ່າຍບ້ານເມືອງຂອງມະນຸດແຫ່ງບາບຈະຖືກຈັດຫາໃຫ້ໂດຍສະຫະປະຊາຊາດ, ແລະ

ໂລກຈະຖືກບັງຄັບໃຫ້ຍອມຮັບລະບົບສາມປະການ ແຕ່ມີສອງລັກສະນະ ຂອງບໍລະບົບ

ໂດຍອຳນາດບັງຄັບຂອງສະຫະລັດອາເມຣິກາ. ດັ່ງນັ້ນ, ເໝືອນດັ່ງທີ່ໂຣມນອກຮີດ (ມັງກອນ) ໃນພຣະນິມິດ

ບົດທີສິບສາມ ຂໍ້ທີສອງ ໄດ້ໃຫ້ແກ່ສັນຕະສານກັກ "ອຳນາດຂອງມັນ, ບັນລັງຂອງມັນ ແລະ ອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່",

ສະຫະລັດອາເມຣິກາ, ດັ່ງທີ່ຖືກພິມແບບໂດຍໂຣມນອກຮີດ,

ກະທຳສາມພາລະກົດດຽວກັນນັ້ນເພື່ອໂຣມສະໄໝໃໝ່. ບັນລັງນັ້ນຄື

ນະຄອນວາຕິກັນໃນນະຄອນໂຣມທີ່ມີເດິນເຈດແຫ່ງ, ອຳນາດນັ້ນຄືສະຫະປະຊາຊາດ, ແລະ ພະລັງນັ້ນຄື

ສະຫະລັດອາເມຣິກາ. ພວກມັນຮ່ວມກັນນຳໂລກໄປສູ່ສະຖານທີ່ສັນຕະສານກັກ "ຈະມາເຖິງຈຸດຈົບຂອງຕົນ ແລະ ຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດຊ່ວຍລາວ".

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ການສຶກສານີ້ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

ແລະທຸດສະຫວັນອົງທີ່ກິດໄດ້ເທຖ້ວຍຂອງຕົນລົງເທິງແມ່ນ້ຳໃຫຍ່ ຢູ່ເຟຣຕີສ; ແລະນ້ຳໃນນັ້ນກໍແຫ້ງລົງ, ເພື່ອທາງຂອງກະສັດທັງຫລາຍຈາກທົດຕາເວັນອອກຈະໄດ້ຖືກຈັດຕຽມໄວ້.

ແລະຂ້ອຍໄດ້ເຫັນວິນຍານມົນທົນສາມດວງ ຄ້າຍກົບ, ອອກມາຈາກປາກຂອງມັງກອນ,

ແລະຈາກປາກຂອງສັດຮ້າຍ, ແລະຈາກປາກຂອງຜູ້ພະຍາກອນປອມ.

ເພາະວ່າພວກມັນເປັນວິນຍານຂອງຜູ້ຮ້າຍ, ກະທຳການອັດສະຈັນ,

ຊຶ່ງອອກໄປຫາກະສັດທັງຫລາຍຂອງແຜ່ນດິນໂລກ ແລະຂອງຊາວໂລກທັງປວງ,

ເພື່ອຮວບຮວມພວກເຂົາໄປສູ່ສົງຄາມໃນວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນັ້ນຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລົດອຳນາດທັງສິ້ນ.

ຈົ່ງເບິ່ງເຖິງ, ເຮົາມາເໝືອນດັ່ງໃຈນ. ຄວາມສຸກມີແກ່ຜູ້ທີ່ຝົ້າລະວັງ ແລະຮັກສາເຄື່ອງນຸ່ງຂອງຕົນໄວ້,

ຍ້ານວ່າລາວຈະຍ່າງເປື້ອນກາຍ ແລະຄົນທັງຫລາຍເຫັນຄວາມອັບອາຍຂອງລາວ.

ແລະພຣະອົງໄດ້ຮວບຮວມພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນສະຖານທີ່ໜຶ່ງ ທີ່ເອີ້ນໃນພາສາເຮັບເຮວີວ່າ ອາມາເກດດອນ.

ແລະທຸດສະຫວັນອົງທີ່ຈັດໄດ້ເທຖ້ວຍຂອງຕົນລົງໃນອາກາດ;

ແລະມີສິ່ງດັງຂຶ້ນຈາກພຣະວິຫານແຫ່ງສະຫວັນ, ຈາກພຣະທົນັງ, ກ່າວວ່າ, ສຳເລັດແລ້ວ. ພຣະນິມິດ

16:12-17.